

MONESTIR DE SANTA CECÍLIA DE MONTSERRAT

Santa Cecília de Montserrat fou una antiga abadia benedictina del municipi de Marganell, al Bages, situada a llevant de la muntanya de Montserrat, prop de l'antic castell Marro, sota de Sant Jeroni, a mig camí de Can Maçana i el monestir de Montserrat.

L'indret és notable per la seva situació en un replà enlairat orientat cap a la vall del Llobregat. El temple romànic, de tres naus de desigual extensió i tres absis amb arcuacions cegues, es manté en bon estat gràcies a diverses restauracions i és un magnífic exemplar romànic del segle XI, única part que ha restat de les velles construccions.

El casal veí ha estat refet quasi íntegrament, i del 1900 al 1954 hi residí una comunitat de monges benedictines, filial de Sant Pere de les Puel·les, que el 1954 es traslladà al nou monestir de Sant Benet de Montserrat, prop de la Colònia Puig. Actualment han estat convertits avui en refugi d'excursionistes i en locals per a activitats juvenils.

Restes del claustre amb Montserrat al fons

HISTÒRIA

Fou erigida vers el 945 per l'abat Cesari, que entre el 966 i el 981 pretengué ser l'arquebisbe de la Tarraconense. El 951, Cesari va obtenir un precepte del rei Lluís IV de França, que li confirmava la dotació inicial assignada pels comtes Sunyer I i la seva esposa Riquilda, els seus protectors.

El 956 fou sotmesa canònicament al bisbat de Vic.

El 1023 va estar a punt de ser sotmès pel monestir de Ripoll, que fundà tot seguit el veí priorat de Santa Maria de Montserrat.

Fou cedida al monestir de Sant Cugat el 1058, per separar-se'n 50 anys més tard. El 1143, la parròquia de Marganell fou donada al monestir pel bisbe de Vic.

Al segle XIV entrà en decadència, i aviat es convertí en un lloc d'hostalatge per als pelegrins de Santa Maria de Montserrat, entrant en la seva òrbita el 1410, i annexat el 1539. Els abats de Santa Maria tingueren cura des d'aleshores de la casa, on hi residia només un prevere i els seus servents.

En va sortir malmesa pel pas dels francesos del 1811-1812, fou reparada per l'abat Muntadas entre el 1862-1866, i definitivament restaurada per Puig i Cadafalch el 1928.

ARQUITECTURA

Destaca l'església romànica de l'antic cenobi. Es tracta d'un temple de tres naus encapçalades per tres absis amb decoració llombarda. Les plantes de cada nau són diferents entre sí, essent les dues laterals més petites que la nau central i una d'elles més petites que l'altra. Es comuniquen mitjançant dos arcs de mig punt. La coberta de les naus és de volta de canó, mentre que els absis estan recoberts amb volta de forn.

L'església ha sigut reformada en diverses ocasions. L'última de les reformes es va fer entre el 1928 i el 1931 i va ser obrar de l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch.